

Erstatningen må gøres op som det tab, tidsbefragteren har lidt ved ikke at kunne anvende skibet som forudsat.

Til § 376. Skade på skibet

Stk. 1. Er identisk med gældende lovs § 149, jf. endvidere § 340 i rejsebortfragtningskapitlet.

Stk. 2. Ny bestemmelse, hvorefter tidsbortfragteren har krav på erstatning, dersom tidsbefragteren beordrer skibet til en usikker havn, medmindre tidsbefragteren godtgør, at tabet ikke skyldes fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for.

Der er med andre ord ikke tale om, at tidsbefragteren skal opfattes som objektivt ansvarlig for tab som følge af skade på skibet, fordi han beordrer skibet til usikker havn, men han bærer bevisbyrden for, at der ikke foreligger fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for.

En usikker havn er en havn, som det skib, kontrakten angår, ikke kan anløbe, benytte og afsejle fra uden at blive udsat for fare. Som eksempler på, at en havn kan anses for udsikker, kan nævnes: fare for opbringelse eller fare for besætningen på grund af særlige forhold i landet, hindringer, der forårsager meget væsentlig forsinkelse, specielle vejforhold for havnen, den specielle kaj skibet ligger ved, havnens bundforhold eller mangel på kompetente lodser og slæbebåde.

Dersom tidsbortfragteren indså eller burde indse, at havnen var usikker, eller dersom faren kunne undgås ved udøvelse af almindelig agtpågivenhed, får en sådan »egen skyld« den betydning, at tidsbortfragteren ikke kan gøre ansvar gældende for usikker havn over for tidsbefragteren.

Til § 377. Fælleshavari, bjærgning

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 150, stk. 2, i gældende sølov og gengiver praksis, hvorefter tidsbefragteren, som indkasserer rejsefragten, bidrager til fælleshavariet med denne i det omfang, rejsefragten er i risiko. Omvendt indkasserer tidsbefragteren den erstatning, der fremgår af fælleshavariopgørelsen for udgifter, han har haft i forbindelse med havariet.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny. Bjærgning af skib eller ejendom kræver normalt ikke samtykke fra tidsbefragteren, medmindre en deviation for at bjærge vil virke urimeligt over for ham. To trediedele af nettobjærgelønnen tilfalder tidsbortfragteren, hvor parterne tidligere delte nettobjærgelønnen. Skibet er off hire, jf. § 383, stk. 2, medens bjærgningsaktionen pågår. Enhver har derimod som udgangspunkt pligt til at deltage i redningsaktioner til søs, hvis menneskeliv står på spil.

Til § 378. Udgifter ved rejserne

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 140.

Er det i aftalen bestemt, at skibet skal udføre bestemte rejser, skal tidsbortfragteren afholde de dertil knyttede ekstraudgifter, medmindre han ikke med rimelighed kunne påregne, at sådanne ekstraudgifter ville påløbe, jf. bemærkningerne til § 363, stk. 2.

TILBAGELEVERING AF SKIBET

Til § 379. Tilbagelevering. Besigtigelse

Bestemmelsen er ny. Teknisk regel, der angiver at regler, svarende til de, der gælder ved leveringen af skibet, tillige finder anvendelse ved tilbageleveringen. Det er navnlig i småskibsfarten almindeligt at aftale et bestemt tidspunkt for tilbagelevering af skibet, hvorimod der for større skibe oftest aftales et tidsrum af op til flere måneders varighed. Dersom der er mangler ved skibet ved tilbageleveringen, som tidsbefragteren skal udbedre, skal der betales tidshyre for den forsinkelse, der forårsages.

Til § 380. Overskridelse af befragtningsperioden

Stk. 1. Bestemmelsen er ny, for så vidt angår den situation, at et tidsinterval for tilbagelevering er aftalt, f.eks. »inden for 13-14 måneder«. I den situation er tidsbortfragteren ikke pligtig at lade skibet tiltræde en ny rejse, der indebærer overskridelser udover 14 måneder. I øvrigt svarer bestemmelsen til gældende sølovs § 143, hvorefter tidsbortfragteren er pligtig at lade skibet tiltræde en ny rejse, selv om den vil medføre en overskridelse af den aftalte tid. Om